

ANDREA SEDLÁČKOVÁ

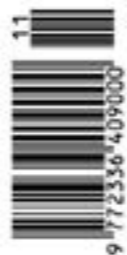
„V Paříži se dnes už žije hůř než v Praze,“ říká v rozhovoru známá filmařka, která právě vydala obsáhlou biografii o malířce Toyen. „Věnovala jsem té výjimečné ženě tři poslední roky.“

ZÁKULISÍ KAUYZY IKEM

Jak se obchodovalo se srdečními pumpami? Jaká byla role notářky, matky jednoho z aktérů? A co GIBS zatím přehlížela?

JEDINÝ ARAB V ŽIDOVSKÉ ŠKOLE

Muzikant Jordan Haj vzpomíná v rozhovoru na léta dospívání, která strávil v Izraeli. Ač má po otci arabskou krev, studoval v kibucu.

POHÁDKY O LITHIU

Andrej Babiš mluvil o tisících miliard, Petr Fiala zase o pilíři ekonomiky. Jenže bohužel, na Cínovci se žádný zázrak konat nebude. Jaká je realita? Pořád se ještě zkoumá, zda má těžba smysl. Obce jsou ostře proti.

míní Jiří Kulhánek a naráží na povrchovou těžbu hnědého uhlí, která poničila tamní krajinu a životní prostředí. Pokud by měl vzniknout na Cínovci důl, potom podle Kulhána jen v tandemu se zpracovatelským závodem někde na území kraje – ale bez dotace. Zástupci kraje se postavili proti tomu, aby ČEZ získal na těžbu a zpracování lithia dotaci 1,25 miliardy z evropského fondu Spravedlivé transformace. Ten je mimo jiné určen ke zmírnění dopadů po skončení těžby hnědého uhlí. Na argumentaci, že by se v dole na lithium mohli uplatnit propuštění z těžby uhlí nebo nezaměstnaní, náměstek hejtmana neslyší. ČEZ si podle něj potřebné lidi podrží. „A že by tady byly tisíce nezaměstnaných, kteří by šli do dolu, to jsou pohádky – to vám garantuju. Mám v Ústeckém kraji na starosti sociální oblast, a v tom se tedy orientuju docela dobře,“ odpovídá Jiří Kulhánek.

S prosazením dolu to bude mít ČEZ těžké i na Cínovci a v Dubí, do jehož katastru kopec s chystaným dolem patří. Nahoře se lidé obávají, že přijdou o vodu a velký kus přírody. V Dubí mají strach, že se jim tam může vrátit těžká doprava. První skupinu by chtěli projektanti uklidnit přivedením vodovodu a tu druhou plánem na osm kilometrů dlouhou lanovku přepravující miliony tun hornin přes les dolů do Újezdecku. Kamila Vítek Derynková, která žije s rodinou na Cínovci, očekává, že dopad dolu na okolí bude masivní. Jako šéfka místního spolku Cínvald se chce soustředit hlavně na dvě věci: aby se zvážila možnost využívat železnici pro přesuny horniny a odpadů, jak jim to prý původně slibovali, a aby se jim z kopce neztratila voda. „Naslibovali nám už takových věcí, jak bude ten projekt vypadat, jaké bude mít rozměry, ale nic z toho neplatilo,“ říká Kamila Vítek Derynková a dodává: „Už jsem říkala lidem z Geometu i ČEZ, že teď jsou v poměrně nevýhodné pozici. Nedá se jim věřit.“ ●

Neodolatelné nabídky

TOMÁŠ KRŠIČKA
tomas.krsicka@accredio.cz
Investiční ředitel
Accredio, a. s.

V poslední době přicházejí ze všech stran nabídky na výhodné úročení různých termínovaných vkladů a jiných bankovních produktů. Po letech nulových úroků, nebo dokonce záporných úrokových sazeb u některých měn se konečně dostáváme na úroveň, která hodně lidí nejen přiměje ke spoření, ale kterou velká část populace ani nepamatuje. Bavíme se zde o šestiprocentních úrokových sazbách na koruně, čtyřprocentních sazbách u dolaru a i u tradičně pomalejšího eura jsou úroky úctyhodné. A přitom protihráč strádatelů, což není nikdo jiný než banky, je velmi silný a rozhodně nerozhazuje peníze, pokud nemusí. Jeden bývalý bankéř s oblibou říkal, že banky mají pouze dvě starosti – jak vám načítovat co největší poplatky a jak to udělat, abyste si toho nevšimli. Tak proč se všichni předhánějí ve výši úroků na účtech? Vysoké úroky na spořicí účtech souvisejí s výší úrokových sazeb, svoji roli zde ale sehrála i daň z nadměrných zisků. Kvůli příliš vysoké sazbě daně si banky netradičně reky, že je lepší menší zisk a pokusit se „urvat“ nové klienty než držet vysoké marže a „jen to zdanit“.

Je to opravdu pro strádatelky tak výhodné a měli by tyto nabídky využít? Odpověď je poměrně jednoduchá – bankovní účty jsou skvělý produkt pro udržování přebytečné hotovosti, kterou můžete kdykoliv potřebovat. Pokud někdo za udržování peněz na účtu něco zaplatí, je to skvělý bonus. Pro všechny ostatní případy je dobré přemýšlet, co se bude dít dál, a zvažovat alternativy.

Nejdříve se podíváme na ty alternativy. Rovnou však pomineme akcie a podobná dobrodružství.

Konzervativnější oblastí jsou dluhopisy, ve kterých je naše firma středoevropským expertem již dvacet let. A podle nás by například státní nebo vysoce kvalitní podnikové dluhopisy už alternativou být mohly. Jsou však zajímavé? Na první pohled nikoli. Podíváme-li se třeba na české státní dluhopisy, při pětileté splatnosti nabízejí výnos 4,7 % ročně, což je výrazně méně, než kolik nabízejí banky na depozitech. Nyní je ale třeba podívat se do budoucna.

V horizontu měsíců velmi pravděpodobně začnou klesat úrokové sazby. U koruny dříve, u dolaru a eura později, ale v zásadě se centrální bankéři shodují, že další směr pro úrokové sazby je směrem dolů. Tím nám mizí první důvod pro vysoký výnos na spořicí účtech. Druhý důvod, způsobený dodatečnou daň, zmizí také a my se vrátíme během velmi krátké doby do situace, kdy spořicí účty opět nic „neponesou“.

Zde bychom mohli skončit a závěr ať si udělá každý sám. Zda chce raději nyní šest procent a pak dlouho téměř nic, nebo dostávat od státu 4,7 % do splatnosti dluhopisu. Určitě by se našla spousta lidí, kteří by si řekli, že oni budou nejchytřejší a uzavřou teď depozitum, dokud jsou sazby vysoké, a teprve až klesnou, koupí dluhopisy. Finanční trhy tak ale nefungují – v době, kdy budou sazby opět nízké, už dluhopisy s vysokým výnosem nekoupíte. Při klesajících úrokových sazbách roste cena dluhopisů a ruku v ruce s tím klesá jejich výhodnost. Pokud tedy chcete vysoký výnos na dlouhou dobu, prostě si ten dluhopis musíte koupit nyní, kdy ještě většina ostatních lidí využívá neodolatelnou nabídku bank.

ACCREDITIO

INZERCE